

træffe beslutninger ud fra den viden, de har, og jeg synes altså, at jeg har tilstrækkelig viden til at sige, at det er uforsvarligt ikke at iværksætte screeningsprogrammer for brystkræft.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Jørgen Winther har hørt Enhedslistens standpunkt ganske korrekt, og det er også rigtigt, at vi ikke har afvist forslaget, og at vi vil prøve at tage stilling.

Jeg kan forstå, at hr. Jørgen Winther mener, at han allerede på nuværende tidspunkt har tilstrækkelig viden til at sige, at det her entydigt er en god ting, men jeg har alligevel bemærket, at man i forslagets bemærkninger nævner, at der er et fald i dødeligheden på 29 pct. som følge af brystkræft. Og kritikken af de 29 pct. går jo lige præcis på, at der er en række følgesygdomme på grund af behandlingen, som man kan dø af, men som ikke er brystkræft og derfor ikke bliver regnet med i statistikken som dødsfald på grund af brystkræft. Det er jo et af kritikpunkterne, og der er folk, der påstår, at hvis man opvejer dem mod hinanden, så går det lige op. Der er nogle, der påstår, at der er en gevinst alligevel, og nogle, der påstår, at der ikke er nogen gevinst overhovedet, men at det faktisk går den modsatte vej. Det spørgsmål må da også interessere hr. Winther.

Og så vil jeg lige nævne en lille ting, og det er, at i Sverige, hvor man jo har haft mammografi-screening meget længe, er det sådan, at man har en medicinsk teknologivurderingsinstans i statslig regi, SBU, og dér har professor Lars Werkö udtalt, at tilhængere af screening har en tendens til at overvurdere effekten af deres indsats. Det var i 1995, da man publicerede en rapport om screening for prostatakræft, som man så ikke anbefalede i Sverige, og i den anledning sagde professor Lars Werkö, at hvis man havde foretaget en lige så omhyggelig bedømmelse af nytten af brystkræftscreening, havde man sandsynligvis ikke så entydigt anbefalet det. Det har jeg en kort artikel om, hvis hr. Jørgen Winther er interesseret i at læse den.

Og det betyder i hvert tilfælde, at det godt kan være, at det er en god idé, men vi vil stadig væk tage os den frihed at sige, at der er nogle væsentlige spørgsmål, som ikke er besvaret på tilfredsstillende måde.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Når man hører hr. Jørgen Winther argumentere, skulle man tro, at vi var i valgkamp. Jeg ved ikke, om hr. Jørgen Winther er det, men regeringen er det i hvert fald ikke. Og når jeg synes, at der er dækning for at komme med den bemærkning, så er det, fordi det da var en underlig demagogisk måde at forvride denne seriøse problemstilling på.

Hr. Jørgen Winther sagde, at ministeren vil udskyde og udskyde og udskyde. Der er overhovedet ikke tale om at udskyde noget som helst fra min side. Der er blot tale om, hvad en hvilken som helst seriøst arbejdende minister skal gøre, nemlig sørge for at have fagligt belæg for de beslutninger, der træffes.

Jeg synes også, det var useriøst, da hr. Jørgen Winther nærmest forsøgte at tegne et billede af, at der ligger en færdig rapport, som jeg godt vil låse inde, som jeg ikke vil oversende til Sundhedsudvalget, og at der i det hele taget skulle være tale om en eller anden form for bevidst trækken i langdrag omkring dette her.

Derfor er jeg nødt til at sige: Jeg har ikke modtaget nogen rapport fra Sundhedsstyrelsen. Jeg har tværtimod gentagne gange spurgt, hvornår den kommer, fordi jeg er meget interesseret i, at vi får et så godt grundlag at træffe beslutninger på som overhovedet muligt, og den sidste melding, jeg har fået, er, at den kommer i løbet af en måneds tid.

Jeg har også fået at vide, at en af grundende til, at den ikke var færdig på det tidspunkt, hvor jeg gerne havde set det, nemlig her til april, var, at man havde behov for at få foretaget nogle yderligere økonomiske beregninger. Jeg har også forstået, at man har bedt Jes Søgaard, der jo har meget god forstand på de sager, om at foretage nogle af de underliggende økonomiske vurderinger.

Der er måske nogen, der har det helt fint med, at de ikke behøver at have et baggrundsmateriale, der er opdateret og grundigt, når de skal vedtage noget i Folketinget, og det kan jeg jo ikke gøre noget ved, men det er i hvert fald ikke den måde, man som regering arbejder på.

Så bliver jeg derudover spurgt, om jeg ikke mener, det er troværdigt med tallet på de 29 pct., som kunne reddes. Jeg kender godt det tidligere rapportmateriale, og jeg ser meget frem til at få det nye rapportmateriale, og først på det tidspunkt kan jeg jo svare på, om tallet 29 pct. fortsat holder stik.